

27.7x29.53	31	עמוד 34	משפחה - השבועון לבית היהודי	27/12/2012	35103931-5
62138					

לאמנות יש בית | 'בית האמנים' שנחנך בבית שמש, ישמר לראשונה את זכויות היוצרים והאמנים החרדיים

מלחין ויוצר. יוסף קורדונו

גבאי וציר. משה בראון

סופר ומנצח. נחמן סלצר

צלם וסוחר. אלי קובין

13.18x25.65	32	34	עמוד	לבית היהודי	משפחה - השבועון	27/12/2012	35103936-0
62138							

בית היוצר

את **אלי קובין** אתם מכירים מהתמונות של עיתון 'משפחה', על אף שאינו מופיע בהן אף פעם. הוא פשוט יוצר אותן • את הלחן המפורסם ל'שיר למעלות' שזמרים ישראלים רבים עשו בו שימוש, לא שייכתם לבעל-הנגינה עדין הנפש, **המלחין והיוצר יוסף קרדונר** • השופט ששמע את **שמוליק גוטמן** בן ה-14 התרגש 'עד העצמות', ו**נחמן סלצר** מרקד על שני כובעים, כיוצר ספרותי וכמנצח על שלשה הרכבים של מקהלות ילדים • המכנה המשותף בין האמנים החרדיים הללו שהתכנסו תחת יריעה אחת - מלמד על מגמה משתנה: **האמנים החרדיים מתאגדים להגנה על זכויותיהם ולא רק**

שולמית אורבך
צילום: יעקב לורמן ואלי קובין

20.22x27.49	33	34	עמוד	מספחה - השבועון לבית היהודי	27/12/2012	35104140-8
62138						

השם יתברך. המון מחשבות התרוצצו בראשי. חשתי, שאולי כל השנים האלה שבהן עסקתי בעולם המוזיקה, לא היו לשווא."

עם האור שבהרהורי, נטל קרדונר את הגיטרה ולחן פרץ ממנו. מנגינה ומילים. "תשמח", קראה נשמתו לכל מי ששומע, "אל תראה רק את הרע, תראה את הטוב, כי גם ברע יש דבר נסתר, וגם כך יש דבר נסתר - חפש ומצא את הטוב". שר - והתכוון לעצמו. מאז, לא עזב יותר את עולם השירה והניגון, והוא עוסק בו מתוך כוונה ברורה לקיים "אשירה להשם בחיי".

שמוליק גוטמן הוא נער בן 14, שקולו הולך למרחקים. הכישרון הזה עובר בירושה מצד משפחת אמו, שושלת חזנים מפוארת.

"כבר בהיותו תינוק היה שמוליק אוהב להחזיק מקל ולשיר לצידו בתור מיקרופון", משחזר אביו שרגא. אחר כך תופף על השולחן ועל הסירים. היום, כבר שש שנים הוא לומד תיפוף מקצועי. את אמנות השירה שלו מנצל גוטמן הצעיר כדי לשמח חולים ונדכאים. "הוא כבר חזה מראות קשים ביותר של אנשים מיוסרים, אליהם הגיע לשיר, אך הדבר הזה רק חיזק וחישל אותו", מספר האב. לפני כארבע שנים נערכה בארץ תחרות שירה לילדים שומרי תורה ומצוות. שמוליק השתתף וזכה במקום השני. אחד השופטים בתחרות התבטא אז ואמר, כי בחר להעביר את הילד הזה מכיוון שהרגש בשירתו נוגע לו 'עד לעצמות'. הוא עוד יגדל ויגיע רחוק, כך איחל לו. חלף זמן, ובחג הסוכות האחרון, הגיע שמוליק לבית משפחה רמת-גנית, שם הופיע. אותו שופט בדימוס מן התחרות הישנה נכח במקום, והזיל דמעות רבות כששמוליק שר. בסיום ההופעה ניגש שרגא גוטמן אליו ושאל אותו אם הוא מכיר את בנו, האיש נענע לשלילה.

האב, שרגא, הזכיר לו את התחרות. השופט לא האמין... הוא רק בכה שוב.

נחמן סלצר, גם הוא אמן תושב רמת בית שמש, חוצניק במקורו, מרקד על 2 כובעים בעת ובעונה אחת. את עולם הכתיבה הכיר כבר מגיל צעיר, ומעולם לא חלם להיות סופר. סלצר, בן 34, כבר מחזיק ברקורד של 15 ספרים שהוציא באנגלית, שניים תורגמו לצרפתית, ושלושה מהם - לעברית, ביניהם: 'הרשת' - ספר מתח בן 500 עמודים על השואה, 'נגעים' - אסופת סיפורים קצרים אמיתיים. "יום אחד התברותא שלי סיפר לי על חבר שלו, סיפור יפה. החלטתי לכתוב על זה ספר. אנשים אהבו אותו, אז החלטתי להוציא עוד ספר. ככה המשכתי", הוא אומר בפשטות. "רק אתמול חזרתי מאנגליה, שם נתתי הרצאות בתור סופר בגייטסהד, במנצ'סטר ובעוד ריכוזים חרדיים".

בכובעו השני מנהל סלצר את מקהלת 'שירה

קובין התמחה בסטודיו 'גברא', עבר את כל סוגי הקורסים האפשריים הקשורים לצילום, ויצא אל הדרך חמוש במצלמה. כל השאר - היסטוריה ואלבומי תמונות.

אם לא שמעתם את הלחן החדש-ישן שהוציא **יוסף קרדונר** ל'מעוז צור' בשבוע שעבר, לא שמעתם 'בעל מנגן' במיטבו. קרדונר, בעל-נגינה עדין נפש בשנות הארבעים לחייו, נחשף לציבור הרבה בזכות הלהיט המפורסם שיצר - 'שיר למעלות'. הרבה זמרים השתמשו בניגון, ולא כולם יודעים שמקורו בקרדונר.

בגיל 13, עוד בטרם זכה להכיר את עולם התורה והמצוות, הבין קרדונר שהוא שייך לעולם המוזיקה. היה זה בטיול השנתי של בית הספר: כל התלמידים ישבו במעגל, ופתאום הוא מצא את עצמו שר לבד, כשכולם מאזינים בקשב. למחרת, ביקש ממנו המורה להשתתף בתחרות זמר ומשם החל גם לתרום את חלקו בשירה לאירועי העיר פתח תקווה, בה נולד. בהמשך למד לנגן בגיטרה ובקלידים ושרת בלהקות צבאיות.

"בגיל 24 פגשתי את אחד מחבריי באולפן הקלטות תל אביבי. אבל למעשה, לא הכרתי אותו. מראהו השתנה לחלוטין. הוא סיפר לי ששב בתשובה. החבר העניק לי ספר 'מסילת ישרים' וכדי שלא לביישו - עיינתי בו", מספר קרדונר ל'משפחה' ועיניו נוצצות. "גיליתי עולם חדש. הבנתי פתאום את תכלית היהודי ואת מטרתו, מנין חוצבה הנשמה ולאן היא חוזרת. החלטתי לעזוב הכל ולחזור אל הבורא".

תבריו של קרדונר כעסו מאוד על רצונו לפרוש מעולם הנגינה, אך הוא היה שקוע בלהט להשלים את הכל. מאוחר יותר נחשף לתורתו של רבי נחמן מברסלב ושם מצא את מקומו. "ערב אחד ישבתי וקראתי שרבי נחמן אומר כי בכל יהודי יש נקודה שאין בחברו, בכל אחד יש בחינת צדיק, ובה הוא צריך להאיר ולעורר את לבו ולב תבריו לעבודת

צלם **אלי קובין** כמעט ונולד 'עם מצלמה ביד', בלי שבכלל ידע על כך. עד לפטירת אביו, הגאון רבי שבתי זצ"ל, כלל לא ידע כי הועברה לו 'מורשת' של צילומים. רק אחרי פטירתו, נחשף לעובדה שאביו נשא בקרביו את האהבה המשפחתית לתמונה.

קובין, בן 29, נולד וגדל בעיר צפת. בגיל 7 קיבל את המצלמה הראשונה בחייו. מאז, היה אלי מסתובב עם מצלמה של הימים ההם - מצלמת 'זופל' ביתית ארוכה ודקיקה שדמתה יותר למשקפת מאשר למצלמה. את משיכתו לתחום הוא מתאר כשאיפה עצמאית שבושלה מעצמה כבר מילדות. "רק אחרי שאבא נפטר, בתקופת נישואי גיליתי שהיה צלם מוכשר", הוא משחזר. "אבא היה מציג את אמנותו בתערוכות בארץ ובעולם, והתמונות הוצגו למכירה. לפני זמן מה הצלחתי לרכוש 12 תצלומים פרי ידיו שנותרו לי למזכרת". הוא נעצר לרגע, גוחן אל המגרה ומדפדף בהן בערגה. "כאן הנציח אבא בעל חיים שמנסה לשתות מים מברזיה ברחוב; שם יצר טקסטורה של נר, קסת ודפים; פה תפס נוף מיוחד עטוי מרבד שלג לבנבן והנה דיוקן של אדם חרדי שזהותו אינה ידועה לי. זו מזכרת נצח מאבא שלי".

ככל שגדל קובין, הלכה המצלמה והפכה לחלק אינטגרלי ממנו. מעולם לא נמשך לעבודה מסוימת, מלבד תחום הצילום שדיבר אליו ללא הרף. תקופה מסוימת עסק בעבודת ההוראה, וגם בה שילב את תחביבו. בתחילת השנה צילם את כל תלמידיו בגינת בית הספר כדי להכין כרטיסי שנה טובה מהודרים. כאשר נפרד מהם בסוף השנה, התעקש להצטלם עם כל תלמיד ותלמיד בנפרד. היום, כשהוא פוגש את הילדים שבגרו, הם מספרים לו שהתמונות הללו עדיין מלוות אותם.

גם בהמשך, בהיותו במסגרת הרבנות הצבאית, הבינו מהר הממונים עליו, כי המצלמה חזקה ממנו, וכך הפך לאחראי הצילום בימי כיף שנערכו למשפחות שכול דתיות, בטקסים רשמיים ואפילו בחלוקות מזון למשפחות שהצבא ארגן. אחרי כן, כבר לא נותרה ברירה אלא להתמקצע...

אז, מה הופך אמנות ליצירה?

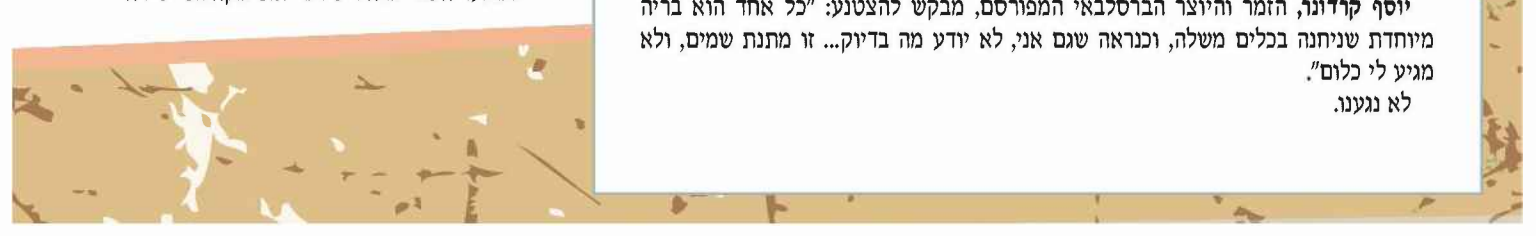
ביקשנו ממנה אמנים להביא לנו את הדגש המיוחד שבעבודתם, את מה שהופך כל אמנות להיות ראויה לשם התואר 'יצירה'. כך נשמעו התשובות:

אלי קובין, צלם 'משפחה': "אני מנסה לחיות את התמונה, ואז להביא אותה כסיפור שאותו כתבתי. לשים את הרגש ואת הנשמה בתוך רגע הצילום".

משה בראון, צייר תושב בית שמש, אשר פעמים רבות מעניק לתיירים מהעולם יחד עם ראש העיר תמונה מעשה ידיו: "משתדל תמיד להוסיף תוכן ונשמה בעבודתי". הוא עוסק בסופרות סת"ם, בקליגרפיה, בציור בחומרים שונים ובמגזרות נייר. "לכל עבודה אני מוסיף טקסט יהודי. במילים אחרות, אני מוסיף נשמה, ומקווה שכל עבודה שלי תקרב יהודי להקב"ה", הוא מתבטא ברגש.

גם **אביו של שמוליק גוטמן**, ילד הפלא בן ה-14, מדבר על רגש: "מגיל עשר בני מופיע לפני אנשים חולים כדי לשמחם. לא מזמן הוא שר לאדם ששכב במיטתו חצי שנה בלי לקום, ובאותו ערב, בזכות השירה של שמוליק, החולה קם והחל לרקוד!"

יוסף קרדונר, הזמר והיוצר הברסלבאי המפורסם, מבקש להצטנע: "כל אחד הוא בריה מיוחדת שניחנה בכלים משלה, וכנראה שגם אני, לא יודע מה בדיוק... זו מתנת שמים, ולא מגיע לי כלום". לא נגענו.

20.77x27.01	34	עמוד 34	משפחה - השבועון לבית היהודי	27/12/2012	35104152-1
62138					

"אין במגזר החרדי מספיק מדיה בשביל להיחשף לעומת הציבור הכללי", כי אמן מטבעו הוא בודד, בצורה כזו יכול כל אחד לסייע לרעהו"

הייתי צריך מקום גדול. משה בראון וכן הציור

ממחזור 'קיש עד מבוא מקלל יום ה': החולם קיציצ
From the cycle of the sun to the setting, Heaven's name is praise - פילמוס
המרחב מאפשר יצירה. ציור: משה בראון

מקום למחשבה. ציור: דבקה פיק

"תיעדתי מאה בתי כנסת. התמונות במחסי". צילום: אלי קובין

הצטער האב על העובדה שבאלבומים אין אפילו שיר אחד בסגנון מזרחי. אם הבחנתם שבדיסק האחרון יוסף חיים שר "עשה למענך" בסגנון מזרחי - מצוות כיבוד אב היא התשובה. גם יוסף קרדונר עלה לבמה יחד עם הגיטרה שלו והחל לשיר את שירו 'תשמח', שעליו הרחבנו את הדיבור, ואף הבטיח מעל הבמה: "הבנתי שזו השליחות שלי בעולם - לשמח יהודים באמצעות השירה ולקרב לבבות בכוחו של הניגון היהודי". "לדעת", אומר סלצה, "בבית שמש קיימים אחוזי כשרון שמרוכזים יותר מכל מקום אחר: המון אנשים מוציאים כאן ספרים ורבים וטובים אחרים מתעסקים במוזיקה, כך שאני חושב שביית האמנים יכול לפתח את הנושא. עצם הרעיון של ההקמה יפה כשלעצמו ומלמד על אכפתיות ורצון טוב. לא ראיתי את זה במקום אחר", הוא

אמנים חרדיים מערים נוספות. לעת עתה, הוא מקיף חמישה תחומים עיקריים: שירה, צילום, ציור, ספרות ואמנות דיגיטלית. בתחום הצילום כבר פרסה בית שמש את חסותה על כלל הצלמים החרדיים מרחבי הארץ. אלה, התאגדו תחת "מרכז בית שמש לצילום יהודי". טקס הפתיחה נערך במוצאי שבת חורפית, וקיבוץ האמנים הגדול במקום אחד הרשים את כל הנוכחים. "ראש העיר בית שמש דיבר על 'תמונה אחת שווה אלף מילים' וכשיש כאן תחת קורת גג אחת מומחים בציור ובצילום, לצד סופרים וזמרים - הרי שמדובר בתמונה מושלמת", מתאר שרגא גוטמן. הזמר יוסף חיים שוואקי נזכר ממקומו מעל הבמה, כי בדיסקים הראשונים שהוציא, התנגנו רק שירים בסגנון חסידי מובהק. אולם, בהיותו בן לאב מזרחי דובר ערבית ולאם חסידיית דוברת אידיש,

חדשה. 'למשפחה' - שחלק מפרי עטו פורסם במהדורה האנגלית שלו - הוא מספר, כי כבר מגיל צעיר הוא אהב את עולם השירה, וכיום משלב בין הכתיבה למוזיקה. כילד שר ב'פרחי מיאמי' וחלם על הרגע שינהל מקהלה בעצמו. מהר מאוד זה קרה באמת. כיום אחראי סלצה על 3 מקהלות ילדים: בהר נוף, בבית שמש ובמטרסדורף. מקהלות אלו כבר הופיעו בארץ וברחבי העולם לצד זמרים מפורסמים.

מטרייה אחת

לכל האמנים הללו, ולעוד רבים כמותם, יש משהו משותף המחבר אותם יחד. מדי כמה שבועות, הם חברים למיזם מיוחד בשם 'בית האמנים', זהו ארגון שמטרתו לאגד את אמני העיר בית שמש ולמענם הוא נוסד, אך ניתן רק לשער כי זה יאכלס בעתיד

21.26x28.84	35	עמוד 34	משפחה - השבועון לבית היהודי	27/12/2012	35104161-1
62138					

15 ספרים ושני מקהלות. נחמן סלצר והמקהלה

בטוח ומבקש לציין כי "מדובר במיזם משותף של העירייה יחד עם קרן רמת בית שמש".
סלצר אכן הצטרף כחבר ל'בית האמנים' ולאחר נאומו בכנס הפתיחה, חזר לימי ילדותו אל הבמה: יחד עם ארי גולדוואנג שר את השיר 'אני מאמין' ששימשו בו סולנים כילדים.

שם נרדף לאמנות

"בית שמש היא שם נרדף למקום יישוב לאמנים מרחבי העולם, ולא בכדי, אומר משה בראון, צייר בעל שם, חוצניק במקורו, שעקר לעיר לאחר תריסר שנות מגורים בירושלים. "כל מבקר יוכל להצביע על הפסיפס והגיוון בהרכב האוכלוסייה: כמעט ואין חוג או קהילה בארץ שאין להם שלוחה בבית שמש, זאת בניגוד להתיישבויות החרדיות החדשות שמורכבות בעיקר ממספר קהילות גדולות שמאכלסות את עיקר העיר.

"הייתי צריך מקום פיזי גדול יותר", הוא מסביר, "אך אין ספק כי מדובר גם במקום רחב ופתוח יותר, שמעניק לי מקום למחשבה. חיפשתי גם קהילה קטנה יותר, שבה יהיה לי מקום להתבטא. כעת אני מכהן כגבאי בבית הכנסת בשכונה, ואף מעביר חוג ציור שבועי לבנים".

משפחת גוטמן מציגה בגאווה עשרים שנות מגורים בבית שמש. "קיבוץ האמנים מוכיח על זרימה של אנשים וציבור מגוון לעיר, ממש חבר מביא חבר", מנסה אבי המשפחה לפרש את התופעה המעניינת. "קיימת פה אוכלוסייה איכותית העוסקת בתחומי האמנות השונים, ובה אף מפורסמים ביותר. אולי זה בזכות המבנה הטופוגרפי של העיר: רוב התושבים כאן נהנים מנוף פתוח להרים וליערות האזור, יתרון אשר מעניק השראה כה חשובה לאמנים באשר הם".

בית היוצר

'בית האמנים' קם והיה לעובדה. עתה, כל שנותך לרון הוא בשאלת המענה שייתן הבית - הלכה למעשה - לשותפי, וכיצד יישמרו זכויות האמנים באמצעותו. אבל להוגה המיזם, ר' מתי רוזנצוויג, דובר העירייה, אין שאלות שכאלה. "לכל תחום אנו משתדלים להתאים חבילת הטבות ושירותים בהתאם לצרכים ולבקשות של אמני אותו תחום". ימי עיון והשתלמויות מקצועיות יכסו את תחום האמנות הדיגיטלית; הציירים יקבלו הקמת גלריה קבועה ליצירותיהם, בתחום הצילום תיערך תחרות

באזור הדרום בעת מבצע 'ענף' - לשירה של עידוד וחיוזק. זהו קהל יעד נוסף שבנו יתוודע אליו, הוא בטוח.
וקובין לא פוסח על הבעיה המגזרית האמיתית. "צלמים חרדים לא עברו הכשרה חרדית מקצועית מאחר שכזו - טרם נולדה. משום כך, אני ועמיתיי לא מכירים כל כך את העולם הרחב שגם ככה עמוס בצלמים, כדי שנוכל להגיע למקומות הנכונים. אין לנו גישה מספקת. נוסף לכך, כל ילד שני מחזיק מצלמה, כך שהמקצוענים האמיתיים נבלעים באיזשהו חלל".

האם בבית האמנים תימצא התשובה? האמנים כולם מאוחדים בדעתם כי הגיבוש יתרום רבות למענם. כך למשל מציע קובין: "במקרה שצלם כבר הוזמן לאירוע מסוים, ובאותו ערב הוא מקבל קריאה לצילום נוסף, הוא יוכל לשלוף שם של אמן שהכיר באמצעות בית האמנים ולהציל את המצב. אם מישהו נתקע עם ציוד חסר, טוב, טלפון למעגל המכרים שהתרחב, ביא פתרון".

משה בראון מזכיר כי אמן מטבעו הוא בודד, ולכן, החברה שתיווצר בבית האמנים שוות-ערך לכל אחד בפני עצמו. "המיזם הזה גם מוסיף אהבת ישראל בין האנשים, וכוח האיחוד מעניק עוצמה ליצור עוד פעולות מגוונות בעיר ובארץ בכלל".

"בצורה כזו יכול כל אחד לסייע לרעהו", תורם שוב קובין את חלקו לתמונה, "בציבור הכללי ישנם מפגשי צלמים היוצאים בקבוצה מגובשת לאתרים שונים. מדוע שהצלמים החרדיים לא יעשו זאת? הרי יש לנו גישה לנישות משלנו, כמו: ישיבות, כוללים, שטיבלאך, הרחוב החרדי ועוד". מה שנכון, נכון: תמיד כדאי ללמוד מצלמים אחרים טיפים ורעיונות לשדרוג המקצוע.

זהו הפוינט: כולם רוצים להתפרנס, כל האמנים אוהבים את המקצוע, ואין סוד שאיש לא מוכן לשתף בו. אלא שעד עתה כל אחד הסתגר בארבע אמותיו, חושב קובין בקול. 'בית האמנים' יכול להוביל עשרות שיתופי פעולה יצירתיים. האמרה המפורסמת 'אין גבול לאמנות', נכונה בהחלט גם במקרה הזה.

צילום ותערוכה פתוחה לקהל הרחב, לצד סיורי צילום הכוללים הדרכה מקצועית באתרים אטרקטיביים, ובתחום המוזיקה הכיוון הוא הפקת דיסק מיוחד ("לא אוסף הפקות כפי שנעשה בעבר, אלא השקעה תקציבית של אולפן ועיבוד מקצועי לאמני המוזיקה המובילים" מדגיש רוזנצוויג).

הזכרנו גלריה? לצלם אלי קובין יש הרבה מה לומר על כך. "בעבר, תיעודתי מאה בתי כנסת ברחבי הארץ יחד עם פרופ' עוז אלמוג מאוניברסיטת חיפה. התערוכה ניצבה כחודשיים וכיום היא 'שוכבת' אצלי במחסן. אם היא תוקם שוב על קירות בית האמנים, היא תוכל למנף את בית האמנים מחד גיסא ולתת ביטוי לעבודותיי כצלם מאידך גיסא".

והוא לא הצלם החרדי היחיד, כמוכן. "מטרתנו היא לסייע לאותם אמנים רבים הפועלים כיום ללא גב מקצועי תומך ומגבה, הן מבחינת ההכרה המקצועית והציבורית והן מבחינת סיוע אמיתי לפרנסתם, כשרוב האמצעים הקיימים כיום חסומים בפני המקפידים על שמירת תורה ומצוות", מדגיש רוזנצוויג.

כל האמנים ששוחחנו עימם, מציינים את הקושי לפרוץ אל הקהל. "אין במגזר החרדי מספיק מדיה בשביל להישחף, לעומת הציבור הכללי", מסביר שרגא גוטמן, "החשיפה היחידה של בני, שמוליק, היא דרך בית האמנים. אנו מקווים שהחברות בו תעניק לו את פריצת הדרך האמיתית. כבר עכשיו למשל, בעקבות הופעתו בטקס הפתיחה קיבל הזמנות לאירועים נוספים".

גוטמן מספר על פנייה של בית האמנים לעיריית

התערוכה הראשונה כבר בדרך

הבית רק פתח את שעריו, וכבר הוא מבשר על תכניות רבות ומיזמים מקוריים. בשלב הראשון הוכרזה פתיחת תחרות 'שלוש בית שמש': יצירות סביב נושא חשיבות השלום והאחדות, כבוד זה לזה, יצירת אמון בין מגזרים שונים ובניית מנחה משותף על בסיס של 'יחד שבטי ישראל'. חברי 'בית האמנים' הוזמנו להשתתף בתחרות זו, וכל אחת מחמש הקטגוריות שמאיישות 'חברים' בבית האמנים, תיבחר ע"י צוות שופטים. היצירה שתעפיל למקום הראשון תזכה את האמן היוצר בפרס יקר ערך בשווי 3,000 שקל ובתוספת תעודת 'פרס בית שמש ליצירות מופת'.

בידי ותערוכה פתוחה למבקרים שתתקיים בחול המועד פסח יוצגו היצירות הנבחרות שהוגשו לתחרות.

12.36x16	1	עמוד 11	מרכז העניינים ירושלים	31/12/2012	35132553-7
62138					

נחל הצלחה

חורשת האיקליפטוס בבית שמש שבתוכה עובר נחל שורק תהפוך לפרויקט תיירותי

רשות הנחלים ועוד. בכל הפגישות הללו הייתה תמימות דעים כי מדובר בפנינת חן מיוחדת, ברמה של הנחלים בצפון הארץ ולאחר פיתוח מתאים, המקום יהיה ללא ספק אכן שואבת למטיילים מכל הארץ.

לדברי סגן ראש העיר גרינברג לאחר שיבוצע השלב הראשון של הכשרת החורשה, הוא יקדם גם תוכנית נוספת בשיתוף עם יזמים עסקיים להקים במקום גם פינת חי ופינות הפעלה לילדים.

"כשאתה רואה איזה אזור נפלא יש כאן בכניסה לבית שמש, יער איקליפטוסים עם נחל טבעי, קשה להבין מה יש לתושבי בית שמש לחפש בצפון. את הנחלים שהם מחפשים שם הם יכולים למצוא ליד הבית. אומנם צריך לשרג את המקום ולהופכו לנגיש ובטיחותי, אבל בהחלט מדובר במקום שיכול להקפיץ את בית שמש קדימה ולהפוך אותה למוקד תיירותי", אומר גרינברג.

בקרוב מוקד חירות. נחל שורק

צבי גד

"אם יש לנו שכיית חמדה כמו חורשת האיקליפטוס, שבה משולכים באופן טבעי יער עבות ונחל מפכה, אין כל סיבה שלא נשרג את המקום ונהפכו לאטרקציה תיירותית שתמשוך לכאן אלפי מטיילים ובמיוחד עבור תושבי בית שמש שלא יצטרכו להצפין, אלא ליד יוכלו ליהנות מפנינת טבע מפותחת", כך אומר סגן ראש עיריית בית שמש שמואל גרינברג, שבימים אלו מקדם תוכנית לשיקום החורשה והפיכתה לפארק תיירותי מסודר. המדובר בחורשת האיקליפטוס ששוכנת בכניסה לבית שמש, בסמוך לכביש 10 שנחנך בעיר לאחרונה. חורשה זו המשתרעת על פני 50 דונם משתבחת במיוחד בכך שבתוכה עובר ערוץ נחל שורק שתחילתו בהרי ירושלים וסופו בחוף פלמחים.

"למקום יש נתונים טבעיים רבים", אומר גרינברג, "יש למקום את כל היכולות להפיכתו לפרויקט תיירותי, אך בשל כך צריך להוביל תוכנית לשיקום ופיתוח המקום, סלילת מעברים להולכי רגל, הקמת גדרות, הצבת מתקנים לישיבה ואולי אף תאורת לילה".

גרינברג שנחשף למקום במסגרת תפקידו כממונה על ועדת התחבורה העירונית, החליט להרים את הכפפה ובשכונות האחרונים יום ישיבות תכופות עם כל הגרומים הממשלתיים הרלוונטיים כמו משרד התיירות, הקק"ל,

12.82x16.69	2	עמוד 12	מרכז העניינים ירושלים	31/12/2012	35132565-0
62138					

אגף את כולם

אגף החינוך החרדי בעיריית בית שמש השלים את העברות התקציביות למוסדות לשנת הכספים 2012

תשלומי המים לתאגיד המים העירוני, למרות שגם בסעיף זה לא כל המוסדות זכאים לפי החוק.

סגן ראש העיר שמואל גרינברג הדגיש בפני המנהלים כי מחלקת החינוך החרדי לא מתייחסת למוסדות החינוך בהרגשה של 'אנחנו ר'הם', אלא הוא ואנשיו פועלים בתחושת שותפות מלאה ולכך לכל אורך השנה אם יש תקלות ופרויקטים מיוחדים, המחלקה מגסה לעזור וברבריו הביא כדוגמא את השמירה בחודשי החופש הגדול, שהושג תקציב מיוחד בכדי שהת'תים שלומדים עד תשעה באב יקבלו תקציב שמירה גם בחודש זה.

מוסדות החינוך החרדיים בבית שמש מתרחבים והולכים מדי שנה בשנה, בסדר גודל של כ-10% יותר מבשנה שחלפה. בעוד ולפני כניסתו של גרינברג לתפקידו, אגף החינוך החרדי בעירייה הכיל עובר יחיד בלבד, עתה לאחר ארבע שנות עבודה, מספר העוברים עלה בו עשרת מונים והוא מתקרב ל-100 עוברים מהציבור החרדי הנותנים שירות לעשרות אלפי תלמידי המגזר החרדי.

תקצו. עיריית בית שמש

צבי גד

עשרות מנהלי מוסדות חינוך חרדיים בבית שמש השתתפו בטקס לציון סיום העברות התקציביות למוסדות החינוך החרדיים לשנת הכספים 2012. התקציבים הועברו במהלך כל השנה ועתה עם סיומה של שנת התקציב הועבר התשלום האחרון.

סגן ראש העיר שמואל גרינברג הממונה על אגף החינוך החרדי יחד עם ראש העיר משה אבוטבול, חבר מועצת העיר יגאל חדר ומנחם ברוכמן מנהל החינוך החרדי קידמו את מנהלי המוסדות והדגישו בפניהם כי העשייה הציבורית היא מלאה מהמורות, יש מאבקים על כל צעד ושעל, אך נקודת הסיפוק היא ברגעים אלו שמסייעים למוסדות החינוך ונושאים אתם כנטל החשוב של חינוך דור העתיד של עם ישראל.

במהלך שנת הכספים 2012 שילמה העירייה לכל מוסדות החינוך החרדי בעיר את מלוא תשלומי החשמל. מדובר בסעיף תקציבי של למעלה מ-3 מיליון שקלים, שהועבר לכל מוסדות החינוך החרדי בעיר, כולל המוסדות המוגדרים בחוק כ'מוכר שאינו רשמי' שלפי החוק אינם זכאים לקבל תקצוב מלא ו'מוסדות פטור' שכלל לא זכאים לקבל תשלומי חשמל. עיריית בית שמש בכדי לא להפלות בין תלמיד לתלמיד, העניקה העירייה תשלום מלא לכל תלמידי העיר.

מעבר לתקציב החשמל קיבלו המנהלים את ההמחאות על החודשים האחרונים של השנה. בנוסף קיבלו המוסדות השתתפות מלאה בכל